

Adm. Reverende Vir, Amice suavissime.

Fecisti rem amore mei tuo dignissimam, quod ad perturbatissimas meas non respicisti tantum, sed et prolixius respondisti meis, et solidiora contra calamitates meas solatia suggessisti. Gratias habeo ex animo, et Deū precor, ut remaneret ei, qui mihi ita succurrunt, Praesentem enim me unum Domini affligat quotidie magis. Eadem die, quā mane meas ad te conasceram, circa nonam matutinam, soror uxoris morbo corripitur, quā octiduo post hora quinta matutina calamitosum hunc mundum desinit. Sed hoc vulgus levius videbatur, quod & aetas & imbecillitas continua jubere nos ipsi gratulari de deposito hoc miseriam tabernaculo. Insecula sunt quavis; Postquam 12 Jun. fratris tui filij, Gerhards philipsi obiisset, 13 Jun. Rex uxorem meam dilectissimam manu suā in lecto deposuit, ita ut 21 Jun. vix ulla esset vitae spes. Venit miserrime Deus die seq. meliorem me sperare jubet, cumq. mihi q. ex morte restituit. Quā luctatione cū totam meā familiā non parum refoverat, ecce alia calamitas. Ex amione perenniana filius Georgius dum ager eadem die revertitur, q. erat 22 Jun., quā agitudine etiam biduo post 24 Jun. nocte hora 12 nobis corripitur; quod ei magis nos afflicebat, quod quā mihi nec utor adhuc convalescet, nec deest meū ulterius necesse, quandoquidem 23 Jun. is qui tū restabat filij, unius Johannis post meridiem et in lecto depositus est, et illo die omnia et de ipsius vita desperare jubere, qui metus non fesset, sed 27 Jun. mane hora 6. etiam tertium hunc meū Deus nobis corripit, sed d. se recepit, ita ut frater utriusq. conjunctus, & 28 Jun. q. hesternus erat, in locū quietis elatus. Haec qui hanc fideli sine gravi luctu evenire posse putat, ita meo quidem iudicio se ipsū fudit. Interea oblatio, & in do pulvis or meū, solitarius sedes, et acquiesco agnosco, quod Dominus huc mihi faciat. Atq. eo me solo sustento, quod firmiter cedam, Omnes hī meos fuisse fideles Dei mei, ad quos, dum in terris esset, pertinuerit promissio, & nunc delata sit hereditas in coelis: Me autem, quāvis me propter peccata mea graviter castiget Deus, qui iustus est, & aequus iudicium iustus, non tamen abiectionem in a facie Domini, sed d. me quoque spectare illud fidei divini, quod est Psal. 89, 31-35. In hīc omnia nudis ago, quod iulius, ac in me quinquam humilitatis aram Deo meo, fidei ac patientiae exemplum desideret. Nec deest paracletus ille, qui quidem fuit deprimi animū meū, & q. defectū suspirare, ac me suā auri itam paulatim revent, ne plane desinam vivere. Erigor, sed non sine luctu gravissima, Sustento sed non sine defatigatione providentia. Pater miserationū et Rex consolationū miseratur mei, oīs filijs orati, et si ipsi ita vident, et in hac miserrime velle, mihi concedat aliquandiu adhuc solari uxorem, necessissimam, & ei pueris; Ecclesia impiiū ipsius pueris & fideliter ferre. Scilicet in edibz meis ostendit Deus, pestilentiam & senem, & juvenem & puerum infestare: In familia mea et vicinia mea vix enim ulli per totam urbem matrem huc reperiunt, nisi in septem hīs combinatis adibz, qui comitatus adjacent, ex quibz 27 jam funera inde a Paschate elata, & 27 tantum personi supersunt, et quis novit quā diu? reliqua urbe salva, nisi quod ad Orientem urbis similis distichis paucam adiū, ex q. duae vel tres et infantes & afflicti funebz non paucis) ostendit potentiam sui sui omnia metenda. Hinc omnes omnia spectant et abominari sumus, & ego maxime cum meis, qui notiores sumus quam alii. Nec minor iniquum iudicia, temeritatem ferre, amicorum absentiam, modo Deum meum mecum habeam.

Videntur alii ac ea agant eiga sui, qui ipsi fidei & charitatem decebant; nos de
 vitiis reddimus ea agere amicum, quibus & Dei hanc manu, et malum dicitur, et bonum
 infirmitatem toleramus, agnoscentes, etiam hoc pertineat ad castigos Dei, quibus suis operibus
 ad conformem nostram in Christo. De soli libenter adhuc, ab eo solo solatia audire unius
 in soli refugium nostrum petimus: in eo solo aegrescimus. Vanitas est omnis homo. Sed non per
 animi distractio, accusatio, infirmitas igitur, & omnia res cum, qui mihi jam soli incumbit
 plura, tu ignosce, si quod minus commode vel arguit scriptum, ignosce et, quod scriptura probat
 in magis scire non possum, quavis id ex tuo optasset, cum aliam scripturam probationem me
 iam deducit. Quia: Iura me precibus, Soly enim ex meis ab hoc verbo habentur & Dei gratia
 liber sum, nisi quod a ancilla Dei involuntate servaverit: Et doleo me tot occupatis fructibus in
 distractis, ut me ad aliam ex vobis parare nequeam. Sed quod in impati, qui in Christo? Deo benig
 te, Vir Rev. Amice integ., Eusebius a Acad. diu fessit, et hunc a familia universa ab in oculis in
 pter, & in bono gratioso amorem, nos etiam nimis ne desineat. Hoc colit optat vobis & filia (filia
 Chen! non tales, immo tales in vobis Patris celestis) qui soli mihi supersunt, & in illis ego

Quem. 1686. 29 Jun.
 g. Jul.
 Sebaste dno. College, & dno. Ullrich.

Adm. Vester Johanne Martinus.
 ¶ si Deo me in vobis servare voluerit, semper
 vobis vester; si minus, hoc ultimam velle
 panimo vobis velle ex parte digne. Valete
 Iamissimus dno. Vobis & Vester & Eusebius
 dno. dno. conveniam in eadem causa
 dno. dno.

¶ amicum.

Legon
 dno. Baptista Hoff.

Adm. Reverend. Christiano, et
 Doctissimo Viro
 Dno. Johanni Cocceio SS.
 Theol. Doctori, & in Academia
 Lugduno-Batava Professore
 celeberrimo
 tot

